

природоохоронні цілі, не дають можливості в повному обсягу реалізувати екологічні проекти.

Слід звернути увагу на оплату за використання води, яка повинна відповідати фактичній вартості води і, відповідно, бути диференційована, в залежності від природних умов. Незважаючи на принципову різницю між платежами за використання природних ресурсів, зборами за забруднення та екологічними податками з точки зору економічної сутності й джерел фінансування природоохоронних заходів, нівелюються в податковій надходження і фактично є способами збільшення прибуткової частини державного бюджету. Суто фіскальна спрямованість механізму збирання коштів від природокористування ігнорує регулюючу, обмежувальну й стимулюючу функції і не сприяє ефективному використанню водних ресурсів.

ЕКОЛОГІЧНЕ БУДІВНИЦТВО – НОВИЙ РІВЕНЬ ЕВОЛЮЦІЇ БУДІВЕЛЬНОЇ ГАЛУЗІ

О. І. СЛАВУТА, ст. викладач
Д. О. САВІНА, студентка 4 курсу факультету ЕіП
*Харківський національний університет міського
господарства імені О.М.Бекетова*
61002 Україна, м. Харків, вул. Революції, 12
darisavina@mail.ru

Екологія все більш стає важливою складовою у багатьох галузях промисловості. Будівництво тут не виключення. Будівельні компанії охоче йдуть назустріч сучасним вимогам і використовують технології, які максимально знижують шкідливий вплив на природу в процесі будівництва та експлуатації об'єктів. Відомо, що велику увагу питанням екології будівництва приділяють в європейських країнах і США, однак і в Україні ці тенденції стали себе проявляти досить явно.

Екологічне будівництво володіє декількома перевагами в забезпеченні тривалості розвитку. Воно означає створення такого середовища проживання, яке здатне задовольнити сучасні вимоги споживачів з урахуванням потреб наступних поколінь. Створюючи якісне, дружнє до природи та здоров'я середовище проживання, підвищується тривалість існування як з точки зору екології, так і економіки та соціальної сфери. Якщо простіше – екологічне будівництво є способом жити природніше, не відмовляючись від звичних зручностей і стандартів якості.

Принципи екологічного будівництва:

- оптимальний вибір місця, включення будови в загальний пейзаж, загальну інфраструктуру середовища та транспорту;
- орієнтування вікон на південь для максимального використання сонячної енергії та денного світла;

- мінімальні витрати енергії, підвищена енергоефективність, альтернативні джерела енергії;
- покращена теплоізоляція, нешкідливе використання теплоізоляційних матеріалів;
- вентиляція з поверненням тепла (повернення тепла повітря в опалювальну систему);
- використання нешкідливих, відновлюваних і тих, що переробляються, будматеріалів;
- переважне використання насамперед місцевих матеріалів;
- нешкідливі, автоматизовані опалювальні системи;
- ефективне споживання води, можливість повторного використання води;
- покращена якість повітря в приміщеннях;
- сприятливий вплив на здоров'я і самопочуття людини;
- зручне утримання будівель;
- сприяння довгострокового розвитку, в тому числі екологічний, економічний та соціальний розвиток.

В Україні розвитку екобудівництва заважають кілька речей: низька інформованість і недостатнє розуміння сутності «зелених» підходів навіть фахівцями; менталітет - укорінена звичка безладного користування практично дешевими ресурсами; націленість бізнесу на максимальне і швидке отримання прибутку; відсутність зацікавленості чиновників в нововведеннях. Втім, часи змінюються, і для розвитку екологічного будівництва є явні передумови на всіх трьох рівнях триади «уряд - бізнес - суспільство».

СТВОРЕННЯ ОПТИМАЛЬНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ ПОВОДЖЕННЯ З ВІДХОДАМИ ВИРОБНИЦТВА І СПОЖИВАННЯ

О. В. БОНДАРЕНКО, асистент
Харківський національний університет
міського господарства імені О.М. Бекетова
61002 Україна, м. Харків, вул. Революції, 12
alexisbond@ukr.net

Однією з важливих економічних й екологічних проблем є утилізація відходів виробництва і споживання. Під відходами виробництва розуміються залишки сировини, матеріалів і напівфабрикатів, що утворилися при виробництві продукції або виконання робіт і втративши повністю або частково вихідні споживчі властивості. Відходи споживання – це вироби і матеріали, що втратили свої споживчі властивості в результаті фізичного й морального зношування. Проведені дослідження показали, що в Україні відходи виробництва і споживання утилізуються лише на 7% від рівня їхнього утворення. Інші 93% разом із вторинними матеріальними ресурсами (ВМР) захороняють на полігонах, звалищах, у т.ч. несанкціонованих. Це веде до